

رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی

دوره ۴، شماره ۱۲، بهار ۱۳۹۵

ص ص: ۶۹-۷۸

رابطه منابع قدرت مربیان با فضای ترغیبی، تعهد و موفقیت ورزشی بوکسورهای نوجوان ایرانی

شیرین زردشتیان^۱ - سعید خانمرادی^{۲*} - بهروز حیدرزاده^۳

۱. استادیار گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران ۲. ۳. کارشناس ارشد مدیریت

ورزشی، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۴/۱۰، تاریخ تصویب: ۱۳۹۴/۱۰/۲۶)

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی رابطه منابع قدرت مربیان با فضای ترغیبی، تعهد و موفقیت ورزشی بوکسورهای نوجوان ایرانی بود. روش تحقیق، توصیفی-پیمایشی و جامعه آماری کلیه بوکسورهای حاضر در مسابقات قهرمانی بوکس نوجوانان ایران سال ۱۳۹۴ بود (۲۹۶ بوکسور). جامعه به روش تمام شمار به عنوان نمونه در نظر گرفته شد. ابزار، پرسشنامه‌های استاندارد منابع قدرت سوسمان و دیپ (۱۹۸۹)، درک موفقیت ورزشی رابرتز و ترشر (۱۹۹۸)، تعهد ورزشی اسکانلان و همکاران (۱۹۹۳)، و جو انگیزشی سایفریز و همکاران (۱۹۹۲) بود. روایی را ۱۰ نفر از متخصصان تأیید کردند و پایایی با آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۷۲، ۰/۹۲، ۰/۹۳ و ۰/۸۶ تأیید شد. برای تحلیل اطلاعات از آمار توصیفی (میانگین، انحراف استاندارد) و استنباطی (k-s، فریدمن، همبستگی اسپیرمن و رگرسیون چندگانه) استفاده شد. نتایج نشان داد قدرت تخصص در بین منابع قدرت دارای بالاترین میانگین رتبه‌ای (۳/۶۲) است. همچنین بین منابع قدرت اجبار و تخصص با موفقیت و تعهد ورزشی رابطه منفی معناداری وجود داشت ($P \leq 0.05$) و بین ابعاد فضای ترغیبی با موفقیت و تعهد رابطه معناداری مشاهده شد ($P \leq 0.05$). توصیه می‌شود مربیان از قدرت تخصص بیشتر از سایر منابع قدرت برای افزایش موفقیت و تعهد بوکسورهای نوجوان در فضای ترغیبی مناسب استفاده کنند.

واژه‌های کلیدی

بوکسور، تعهد ورزشی، فضای ترغیبی، قدرت مربیان، موفقیت ورزشی.

مقدمه

بوکس از جمله ورزش‌های رزمی است که توجه اندکی به آن شده است که این مسئله با توجه به تقاضای قابل مشاهده، محیط رقابتی و تأکید محوری بر مانورهای تاکتیکی بوکس جای تعجب دارد. علاوه بر این بوکس در سطح حرفه‌ای و آماتور ورزش محبوبی است. در انگلستان حدود ۱۴۰۰۰۰ نفر دست‌کم یک بار در هفته به بوکس آماتور می‌پردازند و در حدود ۲۱۵۰۰ نفر از آنها برای رقابت در بوکس ثبت‌نام می‌کنند. بوکس در سرتاسر جهان ورزش محبوبی است و در حدود ۲۰۰ کشور به انجمن بین‌المللی آماتوری بوکس^۱ پیوسته اند (۲۰). امروزه رابطه مربی-ورزشکار توجه فزاینده پژوهشگران علوم ورزشی را به خود جلب کرده است و بازبینی مبانی نظری مربی‌گری، رابطه علوم و مهارت‌های اختصاصی مربیان را با موفقیت آنها نمایان می‌کند. بدون شک در ورزش امروزی هیچ ورزشکاری بدون داشتن یک مربی آگاه و شایسته نمی‌تواند به موفقیت برسد. مربی یک تیم ورزشی را می‌توان مدیری تصور کرد که رشد و تعالی تیم تحت مدیریت او به نحوه مدیریت، رهبری و نوع قدرت وی بستگی دارد (۳). قدرت، توان بالقوه‌ای است که هر فرد داراست تا به وسیله آن بر فرد یا افراد دیگر و همچنین توان تصمیم‌گیری آنها اثرگذار باشد، به گونه‌ای که افراد مجبور شوند کاری را انجام دهند (۱۱). مهم‌ترین تحلیل در زمینه مبانی قدرت را فرنچ و روان^۲ (۱۹۵۹) بیان کرده‌اند. آنها پنج منبع قدرت در محیط‌های سازمانی شناسایی کرده‌اند که عبارت‌اند از قدرت قانونی^۳، که از منصب سازمانی نشأت می‌گیرد؛ قدرت مرجعیت^۴، که ادراک افراد، از جاذب بودن تعامل با فرد خاص است؛

قدرت تخصص^۵، که عبارت است از توان کنترل رفتار دیگری از طریق داشتن دانش، تجربه یا قضاوتی که وی ندارد؛ قدرت پاداش^۶، که عبارت از توان فراهم آوردن چیزهایی است که افراد دوست دارند داشته باشند؛ قدرت اجبار^۷، که زمانی به وجود می‌آید که شخصی از توانایی تنبیه یا وارد آوردن لطمه جسمی یا روانی به شخص دیگر برخوردار باشد (۵). مربیان می‌توانند با عملکرد مطلوب و مناسب خود سبب وفاداری، وابستگی عاطفی، تلاش بسیار برای دستیابی به اهداف گروه، اعتقاد به ارزش‌های تیم، تمایل به عضویت در آن، مشارکت در امور، احساس افتخار به واسطه عضویت در آن باشگاه و ایجاد تعهد در بازیکنان شوند. تعهد یک سازه روان‌شناختی است که در ورزش برای اشاره به انگیزه ادامه تمرینات ورزشی به کار برده می‌شود و عنصری حیاتی در زمینه ورزش است (۹). مدل تعهد ورزشی بر این فرضیه استوار است که مردم برای بهره‌مندی از تجارب مثبت برانگیخته می‌شوند. ساختارهای تعهد ورزشی شامل بهره‌برداری شخصی، لذت ورزشی، محدودیت‌های اجتماعی و فرصت‌های مشارکت است؛ آنها می‌توانند به دو روش بر تعهد، مؤثر باشند: شخص یا می‌خواهد به درگیری ادامه بدهد یا مجبور است به مشغولیت ورزشی بپردازد (۱). شناخت عوامل مؤثر انگیزشی ورزشکاران برای مربیان و معلمان ورزشی مهم است، زیرا چنین اطلاعاتی می‌تواند به رشد و اتخاذ استراتژی‌های مفید انگیزشی منجر شود. در دو دهه اخیر، عوامل انگیزشی مؤثر بر شرکت کودکان و نوجوانان در فعالیت‌های ورزشی، بیشتر در نظر گرفته شده است. فضای ترغیبی که مربی در محیط‌های ورزشی با شاگردانش خلق می‌کند احتمالاً بر ادراک و جهت‌گیری انگیزشی بازیکنان تأثیر می‌گذارد (۲). اهمیت و شناخت موضوع تأثیر

1. Amateur Boxing International Association (AIBA)
2. French and Raven
3. Legitimate Power
4. Referent Power

5. Expert Power
6. Reward Power
7. Coercing Power

انگیزش بر عملکرد ورزشکاران مختلف، یکی از موضوعاتی است که مورد توجه بسیاری از پژوهشگران قرار گرفته است. امروزه، قسمت اعظم ادبیات و دانش موجود در حوزه ورزش، بر رفتار انگیزشی و همچنین درک افراد از این انگیزش تکیه دارد (۲۱). بررسی رفتار مربیان ورزش و تأثیراتی که بر رفتار و انگیزه ورزشکاران دارند، می‌تواند کمک شایانی به بهبود روابط مربی- ورزشکار و همچنین اتخاذ تصمیمات و برنامه‌ریزی‌های بهتر کند. به‌دست آوردن آگاهی از رفتار مربیان و رابطه‌ای که آنها با انگیزش ورزشکاران دارند می‌تواند به تصمیم‌گیری بهتر برای برنامه‌ریزی و آماده‌سازی تیم‌های ورزشی بینجامد. از طرفی، جایگاه رهبری و رفتارهای مربیان نسبت به ورزشکاران و تأثیراتی که می‌توانند بر آنها داشته باشند، ضرورت توجه هر چه بیشتر به این مهم را مشخص می‌کند (۴). پدیده انگیزش در زمینه شرکت فرد در فعالیت‌های سازمان‌یافته، توجه بسیاری از محققان در این حیطه را جلب کرده است (۱۴). موفقیت ورزشی به‌عنوان هدف اصلی ورزش قهرمانی همیشه مدنظر ورزشکاران، مربیان و پژوهشگران عرصه ورزشی بوده است (۸). موفقیت‌های ورزشی مستلزم کسب دانش و اطلاعات علمی در مورد عوامل مؤثری است که به این موفقیت‌ها منجر می‌شوند. متولیان ورزش باید با استفاده بهینه از منابع، ابعاد مختلف از جمله تأثیرات منابع انسانی، مالی، منابع سخت‌افزاری و تجهیزات و مکان‌های ورزشی، عوامل روانی و انگیزشی را مورد توجه قرار دهند تا با شناخت این عوامل بتوانند به بسیاری از مسائل مربوط به موفقیت ورزشی پاسخ دهند (۱۰).

احسانی و همکاران (۲۰۱۳) در تحقیقی با عنوان «رابطه منابع قدرت ادراک‌شده و رضایت‌مندی جودوکاران نخبه ایران» به این نتیجه رسیدند که رابطه معناداری بین منابع قدرت و رضایت‌مندی بازیکنان جودو وجود دارد

(۱۳). کیگان^۱ و همکاران (۲۰۱۰) در تحقیقی با عنوان «بررسی جو انگیزشی در ورزش جوانان: تأثیرات والدین و مربی بر انگیزش شرکت‌کنندگان در ورزش تخصصی» به این نتیجه رسیدند که ورزشکاران درک زیادی از نشانه‌های اجتماعی مربوط به انگیزش دارند. مربیان و والدین بر نقش‌های خاصی شامل آموزش ارزیابی برای مربیان، پشتیبانی و تسهیل برای پدر و مادر، انگیزه همسالان از طریق رفتارهای رقابتی، رفتارهای جمعی، و ارتباطات کافی اثرگذار بودند (۱۵). آبیاری برای و همکاران (۱۳۹۴) در تحقیقی با عنوان «نقش رقابت‌طلبی در پیش‌بینی تعهد ورزشی بازیکنان لیگ برتر فوتبال بانوان کشور» به این نتیجه رسیدند که رقابت‌طلبی بر تعهد ورزشی بازیکنان تأثیر دارد (۱). مرادی و همکاران (۱۳۹۲) رابطه مثبت و معناداری را بین منبع پنج‌گانه قدرت مربیان و تعهد ورزشی بازیکنان لیگ برتر هندبال ایران شناسایی کردند (۹). با توجه به مطالب ذکرشده می‌توان اذعان داشت که منابع قدرت مربیان، فضای ترغیبی و تعهد و موفقیت ورزشی از مهم‌ترین عوامل حیاتی برای موفقیت در عرصه ورزش‌اند. بنابراین استفاده نکردن از منابع قدرت مربیان در مربی‌گری و بی‌توجهی به فضای ترغیبی که ورزشکار را برای ورزش، موفقیت و افزایش تعهد و مسئولیت‌پذیری آماده می‌کند، به عملکرد ضعیف ورزشکار و حتی شکست منجر می‌شود. همچنین نوع رشته ورزشی و ویژگی‌های بازیکنان می‌تواند بر چگونگی استفاده از قدرت توسط مربیان اثرگذار باشد. اگر بین ویژگی‌های بازیکنان و نوع قدرت به‌کارگرفته تناسب وجود نداشته باشد فضای انگیزشی لازم برای کسب موفقیت و تعهد ایجاد نخواهد شد. از سویی به‌دست آوردن موفقیت و درک از آن و تعهد و مسئولیت‌پذیری با حضور در رشته‌های مختلف ورزشی حاصل می‌شود که ممکن

1. Keegan

است ناشی از عوامل گوناگونی مانند فضای ترغیبی مناسب در ورزش باشد که یکی دیگر از هدف‌های این پژوهش است؛ بنابراین در صورتی که یک مربی بداند چگونه و با اعمال چه منبع قدرتی می‌تواند فضای ترغیبی و در پی آن موفقیت و تعهد ورزشی را افزایش دهد، اثربخش‌تر است و بهتر می‌تواند نقش مربی‌گری خود را ایفا کند. از طرفی در ارتباط با ورزش بوکس در کشور تحقیقات اندکی صورت گرفته و به نوعی این رشته ورزشی جذاب با بی‌مهری و کم‌توجهی مواجه شده است. بنابراین مسئله این تحقیق بررسی رابطه منابع قدرت مربیان با فضای ترغیبی و تعهد و موفقیت ورزشی بوکسورهای نوجوان ایرانی است. از این رو پژوهشگران در این مقاله سعی دارند پس از تعیین اهمیت منابع قدرت مربیان به این پرسش پاسخ گویند که آیا ارتباطی بین منابع قدرت مربیان با فضای ترغیبی، تعهد و موفقیت ورزشی بوکسورهای نوجوان ایرانی وجود دارد؟ آیا ارتباطی بین فضای ترغیبی با موفقیت و تعهد ورزشی وجود دارد؟ یافتن پاسخ پرسش‌های مذکور می‌تواند به کلیه مربیان رشته بوکس کمک کند به شکل مؤثری منابع قدرت را با تأکید بر ارتباطی که با متغیرهای فضای انگیزشی، تعهد و موفقیت دارند به کار گیرند.

روش تحقیق

این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و بر حسب روش گردآوری اطلاعات، از نوع توصیفی و پیمایشی است. جامعه آماری شامل کلیه بوکسورهای نوجوان حاضر در مسابقات قهرمانی بوکس نوجوانان سراسر کشور ایران به میزبانی استان ایلام در سال ۱۳۹۴ به تعداد ۲۹۶ ورزشکار بود. جامعه به روش تمام‌شمار به عنوان نمونه در نظر گرفته شد و پس از توزیع پرسشنامه‌ها در میان همه نمونه‌ها در نهایت ۲۰۰ پرسشنامه برگشت داده شد و تجزیه و تحلیل

شد. ابزار استفاده شده در این پژوهش چهار پرسشنامه به شرح زیر است: الف) پرسشنامه نفوذ یا منابع قدرت سوسمان و دیپ^۱ (۱۹۸۹) که پنج منبع قدرت را در قالب ۲۰ عبارت زوجی ارزیابی می‌کند (۱۹). الهی و همکاران (۱۳۹۲) پایایی آن را ($\alpha=0/72$) گزارش کرده‌اند (۳؛ ب) پرسشنامه درک موفقیت ورزشی رابرتز و ترشر^۲ (۱۹۹۸) که دارای ۱۲ سؤال است که ادراک از موفقیت ورزشی را مشخص می‌کند. پایایی پرسشنامه مذکور نیز توسط رابرتز و ترشر ($\alpha=0/79$) گزارش شد (۱۶؛ ج) پرسشنامه مقیاس تعهد ورزشی اسکانلان^۳ و همکاران (۱۹۹۳) که میزان تعهد ورزشی فرد و احساس و تمایل وی به ادامه مشارکت در ورزش را تعیین می‌کند (۱۷) که دارای ۱۴ سؤال و ۴ خرده‌مقیاس بهره‌برداری شخصی، لذت، محدودیت اجتماعی و فرصت‌های مشارکت است. این پرسشنامه براساس مقیاس لیکرت است؛ د) برای بررسی فضای ترغیبی از پرسشنامه جو انگیزشی (PMCSQ) سایفریز^۴ و همکاران (۱۹۹۲) استفاده شد که شامل ۲۱ سؤال از نوع بسته و براساس مقیاس لیکرت است (۱۸). این پرسشنامه دارای دو خرده‌مقیاس فضای مهارتی و فضای عملکردی است. محققان به سنجش روایی و پایایی پرسشنامه‌های مذکور پرداختند و روایی توسط ده نفر از استادان مدیریت ورزشی و پایایی نیز با استفاده از آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۷۲، ۰/۹۲، ۰/۹۳ و ۰/۸۶ تأیید شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (آزمون کولموگروف-اسمیرنوف، تحلیل رتبه‌ای فریدمن، ضریب همبستگی اسپیرمن و رگرسیون چندگانه) استفاده شد.

1. Sussman and Deep
2. Roberts and Tressure
3. Scanlan
4. Seifriz

نتایج و یافته‌های تحقیق

برخوردار بودند و ۲۱/۵ درصد نیز از این حمایت برخوردار نبودند. براساس کار با مربی فعلی ۹۱/۵ درصد ۱ تا ۵ سال، ۶/۵ درصد بین ۶ تا ۸ سال و ۲ درصد ۹ سال بالاتر با مربی فعلی خود کار کرده بودند. همچنین براساس بالاترین سطح حضور ورزشکاران در بوکس ۴۷/۵ درصد در مسابقات کشوری، ۲۸/۵ درصد در مسابقات استانی، ۱۸ درصد در مسابقات منطقه‌ای و ۶ درصد در سطح بین‌المللی سابقه حضور داشتند.

ویژگی جمعیت‌شناختی نمونه‌ها نشان داد که براساس سن ۳۷/۵ درصد از آنها ۱۳ تا ۱۵ ساله، ۴۵ درصد ۱۶ تا ۱۸ ساله و ۱۷/۵ درصد نیز ۱۹ تا ۲۰ ساله بودند. براساس سابقه ورزشی ۷۶ درصد بین ۱ تا ۵ سال، ۲۲ درصد بین ۶ تا ۱۰ سال و ۲ درصد نیز بیش از ۱۱ سال سابقه حضور در ورزش بوکس را داشتند. همچنین ۷۸/۵ درصد از نمونه‌ها از حمایت خانواده برای حضور در ورزش بوکس

جدول ۱. آزمون کولموگروف-اسمیرنوف برای بررسی طبیعی بودن توزیع داده‌ها

ردیف	تعداد	متغیر	میانگین	انحراف استاندارد	سطح معناداری
۱	۲۰۰	فضای ترغیبی	۵۱/۱۹	۱۵/۶۸	۰/۲۷
۲	۲۰۰	تعهد ورزشی	۳۴/۱۹	۱۲/۸۸	۰/۰۶
۳	۲۰۰	موفقیت ورزشی	۲۹/۸۱	۲۱/۱۱	۰/۲۸
۴	۲۰۰	منابع قدرت	۲۹/۲۸	۳/۸۴	۰/۰۰۱

معناداری کمتر از ۰/۰۵ است، داده‌ها غیرنرمال است و در سه متغیر دیگر با توجه به سطح معناداری بالاتر از ۰/۰۵ داده‌ها نرمال است.

براساس داده‌های جدول ۱ فضای ترغیبی بیشترین میانگین (۵۱/۱۹) را در بین چهار متغیر دارد. همچنین در بین متغیرها فقط در منابع قدرت با توجه به اینکه سطح

جدول ۲. نتایج آزمون فریدمن برای ابعاد منابع قدرت مربیان، تعهد ورزشی و فضای ترغیبی

ردیف	ابعاد	مجذور کای	درجات آزادی	سطح معناداری	میانگین رتبه‌ای
منابع قدرت مربیان	قدرت تخصص	۵۶/۱۵	۴	۰/۰۰۱	۳/۶۲
	قدرت اجبار	۵۶/۱۵	۴	۰/۰۰۱	۳/۰۱
	قدرت قانونی	۵۶/۱۵	۴	۰/۰۰۱	۲/۹۰
	قدرت مرجعیت	۵۶/۱۵	۴	۰/۰۰۱	۲/۸۵
	قدرت پاداش	۵۶/۱۵	۴	۰/۰۰۱	۲/۶۲
تعهد ورزشی	فرصت مشارکت	۲۷۸/۳۹	۳	۰/۰۰۱	۳/۰۲
	بهره‌برداری شخصی	۲۷۸/۳۹	۳	۰/۰۰۱	۲/۹۲
	لذت	۲۷۸/۳۹	۳	۰/۰۰۱	۲/۸۲
	محدودیت اجتماعی	۲۷۸/۳۹	۳	۰/۰۰۱	۱/۲۵
فضای ترغیبی	فضای عملکردی	۷۸/۲۶۱	۱	۰/۰۰۱	۱/۸۰
	فضای مهارتی	۷۸/۲۶۱	۱	۰/۰۰۱	۱/۲۰

میانگین رتبه‌ای ۲/۶۲ پایین‌ترین رتبه را به‌دست آورد. در بین ابعاد تعهد ورزشی، فرصت مشارکت بیشترین میانگین رتبه‌ای (۳/۰۲) را به‌دست آورد. همچنین در بررسی

با توجه به داده‌های جدول ۲، در بین منابع قدرت براساس اهمیت، منبع قدرت تخصص با میانگین رتبه‌ای ۳/۶۲ در رتبه اول جای گرفت و منبع قدرت پاداش با

فضای ترغیبی، فضای عملکردی (۱/۸۰) نسبت به فضای مهارتی (۱/۲۰) میانگین رتبه‌ای بیشتری دارد.

جدول ۳. نتایج همبستگی اسپیرمن بین منابع قدرت مربیان با موفقیت ورزشی، تعهد ورزشی و فضای ترغیبی

متغیرها	موفقیت ورزشی		تعهد ورزشی		فضای ترغیبی	
	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	سطح معناداری
قدرت اجبار	-۰/۱۶	۰/۰۱	-۰/۱۵	۰/۰۳	-۰/۰۶	۰/۳۹
قدرت قانونی	-۰/۰۲	۰/۷۵	-۰/۰۵	۰/۴۸	۰/۰۵	۰/۴۵
قدرت پاداش	-۰/۰۹	۰/۱۹	-۰/۰۹	۰/۲۰	-۰/۰۰۶	۰/۹۲
قدرت تخصص	-۰/۱۷	۰/۰۱	-۰/۲۴	۰/۰۰۱	-۰/۱۰	۰/۱۴
قدرت مرجعیت	-۰/۰۲	۰/۷۳	-۰/۰۱	۰/۷۹	۰/۱۲	۰/۰۷

با توجه به داده‌های جدول ۳، بین منبع قدرت اجبار و موفقیت ورزشی ($r = -0.16$, $P \leq 0.05$) و بین قدرت تخصص و موفقیت ورزشی ($r = -0.17$, $P \leq 0.05$) رابطه منفی معناداری وجود دارد. همچنین بین قدرت اجبار و تعهد ورزشی ($r = -0.15$, $P \leq 0.05$) و قدرت تخصص و تعهد ورزشی ($r = -0.24$, $P \leq 0.05$) رابطه منفی معناداری مشاهده شد و بین منابع قدرت با فضای ترغیبی رابطه‌ای دیده نشد ($P \leq 0.05$).

جدول ۴. نتایج همبستگی اسپیرمن بین منابع قدرت مربیان و ابعاد تعهد ورزشی و فضای ترغیبی

متغیرها	تعهد ورزشی										فضای ترغیبی	
	بهره‌برداری شخصی		فرصت مشارکت		لذت		محدودیت اجتماعی		فضای عملکردی		فضای مهارتی	
منابع قدرت	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	سطح معناداری
	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	سطح معناداری
قدرت اجبار	-۰/۱۳	۰/۰۵	-۰/۰۸	۰/۲۲	-۰/۲۳	۰/۰۰۱	-۰/۰۲	۰/۶۹	-۰/۰۴	۰/۵۵	-۰/۰۷	۰/۳۲
قدرت قانونی	-۰/۰۱	۰/۸۷	-۰/۰۰۴	۰/۹۵	-۰/۱۱	۰/۰۹	-۰/۰۲	۰/۷۳	۰/۰۴	۰/۵۲	۰/۰۴	۰/۵۵
قدرت پاداش	-۰/۰۵	۰/۴۲	-۰/۰۶	۰/۳۳	-۰/۱۶	۰/۰۲	-۰/۰۲	۰/۶۸	۰/۰۲	۰/۷۱	-۰/۰۳	۰/۶۴
قدرت تخصص	-۰/۲۱	۰/۰۰۲	-۰/۱۸	۰/۰۰۹	-۰/۲۷	۰/۰۰۱	-۰/۰۸	۰/۲۶	-۰/۱۳	۰/۰۵	-۰/۰۳	۰/۵۸
قدرت مرجعیت	۰/۰۱	۰/۸۷	۰/۰۴	۰/۵۰	-۰/۰۷	۰/۳۱	-۰/۰۴	۰/۵۷	۰/۱۳	۰/۰۶	۰/۰۹	۰/۱۷

با توجه به داده‌های جدول ۴، بین منبع قدرت اجبار و ابعاد بهره‌برداری شخصی ($r = -0.13$, $P \leq 0.05$) و لذت ($r = -0.23$, $P \leq 0.05$) رابطه منفی و معناداری وجود دارد. بین منبع قدرت پاداش و بعد لذت ($r = -0.16$ ، $P \leq 0.05$) رابطه منفی معناداری مشاهده شد و بین قدرت تخصص و ابعاد بهره‌برداری شخصی ($r = -0.21$ ، $P \leq 0.05$)، فرصت مشارکت ($r = -0.18$ ، $P \leq 0.05$) و لذت ($r = -0.27$ ، $P \leq 0.05$) رابطه منفی معناداری دیده شد. همچنین بین منبع قدرت تخصص و خرده‌مقیاس فضای عملکردی رابطه منفی معناداری وجود داشت ($r = -0.13$ ، $P \leq 0.05$). در ادامه با توجه به نرمال بودن داده‌ها در سه متغیر (فضای ترغیبی، تعهد ورزشی، موفقیت ورزشی) از رگرسیون چندگانه استفاده شد. بنابراین با توجه به مقدار ($F = 47.00$ ، $\text{Sig} = 0.001$) می‌توان گفت پیش‌بینی تعهد ورزشی از طریق فضای ترغیبی وجود دارد. همچنین با توجه به مقدار ($F = 69.82$ ، $\text{Sig} = 0.001$) می‌توان گفت پیش‌بینی موفقیت ورزشی از طریق فضای

ترغیبی امکان پذیر است. بنابراین نتایج رگرسیون مربوط به این متغیرها در جدول ۵ ارائه شد. با توجه به داده‌های جدول ۵، رابطه معناداری بین ابعاد فضای ترغیبی (فضای عملکردی و فضای مهارتی) با موفقیت و تعهد ورزشی وجود دارد ($P \leq 0/05$).

جدول ۵. نتایج رگرسیون بین ابعاد فضای ترغیبی با موفقیت و تعهد ورزشی

متغیر ملاک	متغیر پیش‌بین	ضریب بتا	مقدار t	سطح معناداری
تعهد ورزشی	فضای عملکردی	۰/۴۲۰	۵/۱۷	۰/۰۰۱
	فضای مهارتی	۰/۱۹۲	۲/۳۶	۰/۰۱
موفقیت ورزشی	فضای عملکردی	۰/۳۷۹	۴/۹۹	۰/۰۰۱
	فضای مهارتی	۰/۳۲۳	۴/۲۶	۰/۰۰۱

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر، بررسی رابطه منابع قدرت مربیان با فضای ترغیبی، تعهد و موفقیت ورزشی بوکسورهای نوجوان ایرانی بود. نتایج آزمون فریدمن نشان داد که منبع قدرت تخصص بیشترین میانگین رتبه‌ای (۳/۶۲) را در بین منابع پنج‌گانه قدرت مربیان از دیدگاه بوکسورهای نوجوان حرفه‌ای بوکس ایران دارد. این یافته با تحقیق الهی و همکاران (۱۳۹۲) و تهامی و همکاران (۱۳۸۹) همخوان است (۳، ۶). الهی و همکاران (۱۳۹۲) در تحقیقی با عنوان «منابع قدرت مربیان و ارتباط آن با انسجام گروهی دانش‌آموزان ورزشکار ایرانی» منبع قدرت تخصص را در بین منابع قدرت پنج‌گانه دارای بیشترین اولویت شناسایی کردند (۳). همچنین تهامی و همکاران (۱۳۸۹) در تحقیقی با عنوان «رابطه بین سبک رهبری و منبع قدرت مربیان تیم‌های لیگ برتر والیبال کشور از دیدگاه بازیکنان» منبع قدرت تخصص را با میانگین رتبه‌ای ۳/۹۸ به عنوان مهم‌ترین منبع قدرت در بین ابعاد قدرت مربیان شناسایی کردند (۶). در تفسیر این یافته می‌توان گفت که شاید پیش از این بوکسورهای نوجوان که تجربه کمتری نسبت به ملی‌پوشان و بوکسورهای بزرگسال دارند، رسیدن به پیراهن تیم ملی بوکس را برای خود غیرممکن می‌دانستند، اما پس از تشکیل دو تیم ملی

الف و ب و برگزاری مسابقات متعدد داخلی و بین‌المللی مشت‌زنان جوان و شایسته هم به اردوهای تیم ملی دعوت شدند تا حس رقابت در بین بوکسورهای داخلی بیشتر شود. حال با توجه به این توضیح کوتاه می‌توان گفت که برای رسیدن به موفقیت ورزشی در بوکس یا همان حضور در تیم ملی بوکس که هدف بسیاری از بوکسورهای نوجوان ایرانی است به مربیان با دانش و متخصص نیاز است. اگر مربیان بوکس آموزش‌های لازم را دیده باشند و با اطلاعات کافی بر سر تمرینات حاضر شوند بدون شک می‌توانند از نظر فنی و سلامت جسم و روح، بوکسورهای توانمند و آماده‌ای را پرورش و تحویل جامعه ورزش کشور دهند. برای اعمال نفوذ بر ورزشکاران به‌کارگیری سبک مربیگری و روشی که مربی به کار می‌برد بسیار بااهمیت است. اگر مربیان بوکس برای تأثیرگذاری مناسب بر بوکسورهای نوجوان ایرانی از قدرت دانش و تجربه خود استفاده کنند قطعاً نتیجه بهتری خواهند گرفت.

یافته دیگر تحقیق نشان داد که بین منابع قدرت اجبار و قدرت تخصص با موفقیت و تعهد ورزشی رابطه منفی معناداری وجود دارد ($P \leq 0/05$). این یافته با تحقیقات مرادی و همکاران (۱۳۹۳) که رابطه معناداری را بین منبع قدرت اجبار و قدرت تخصص مربیان با تعهد ورزشی از دیدگاه بانوان لیگ برتر هندبال ایران شناسایی

کردند همخوان است (۹). در تفسیر این یافته می‌توان گفت که با افزایش قدرت اجبار و تنبیه و زور توسط مربیان بوکس عملاً رسیدن به موفقیت ورزشی توسط بوکسورهای نوجوان ایرانی کمتر خواهد شد. نوجوانان با احساسات، روحیات، سطح خانوادگی و شرایط متفاوتی در ورزش شرکت خواهند کرد از این رو بر مربی ورزشی شایسته است که به این تفاوت‌ها توجه کند. با توجه به اینکه ورزش بوکس از جمله ورزش‌هایی است که ورزشکار هنگام تمرین و رقابت شرایط سختی را متحمل خواهد شد، زور و تنبیه در چنین شرایطی راهکار نخواهد بود و ممکن است سبب دل‌زدگی، کاهش روحیه یا حتی ترک ورزش توسط بوکسورهای نوجوان ایرانی شود. همچنین تکیه بیش از حد به قدرت تخصص و دانش بدون توجه به منابع قدرت دیگر ممکن است نتیجه منفی به دنبال داشته باشد و سبب کاهش شرایطی برای موفق شدن و تعهد ورزشی شود. بنابراین قدرت دانش و تخصص باید در کنار منابع دیگر قدرت به کار گرفته شود. بنابراین این نتیجه منفی ناشی از به کارگیری قدرت تخصص بدون توجه به سایر منابع ممکن است تحت تأثیر ویژگی‌های دیگری مانند وضعیت فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی ورزشکاران قرار گرفته باشد.

یافته دیگر تحقیق نشان داد بین منبع قدرت اجبار و ابعاد بهره‌برداری شخصی و لذت رابطه منفی و معناداری وجود دارد ($p \leq 0.05$). بین منبع قدرت پاداش و بعد لذت رابطه منفی معناداری مشاهده شد ($P \leq 0.05$) و بین قدرت تخصص و ابعاد بهره‌برداری شخصی، فرصت مشارکت و لذت رابطه منفی معناداری وجود دارد ($P \leq 0.05$).

همچنین بین منبع قدرت تخصص و خرده مقیاس فضای عملکردی رابطه منفی معناداری وجود دارد ($P \leq 0.05$). در تفسیر این یافته می‌توان گفت که برای

اینکه بوکسورهای نوجوان در محیط ورزشی بهره‌برداری شخصی بیشتری داشته باشند و از ورزش لذت ببرند نباید از قدرت اجبار استفاده همیشگی و کاملی انجام داد، چراکه این مسئله سبب افت کیفیت ورزشکاران و حتی گاهی کنار گذاشتن ورزش می‌شود و بر فضای ترغیبی نیز اثر منفی می‌گذارد. یافته آخر پژوهش نشان داد رابطه معناداری بین فضای عملکردی و فضای مهارتی با موفقیت و تعهد ورزشی وجود دارد ($p \leq 0.05$). این یافته با تحقیق زردشتیان و همکاران (۱۳۹۱)، زهردیس^۱ و همکاران (۲۰۰۴) و ادموندز^۲ و همکاران (۲۰۰۷) همخوان است (۲۲، ۱۲، ۷). زردشتیان و همکاران (۱۳۹۱) در تحقیقی با عنوان «اثر سبک‌های رهبری مربیان بر جو انگیزشی و اهداف پیشرفت بازیکنان لیگ برتر بسکتبال زنان ایران» به این نتیجه رسیدند که بین جو انگیزشی و ابعاد آن یعنی جو مهارتی و جو عملکردی با اهداف پیشرفت و موفقیت ارتباط معناداری وجود دارد (۷). زهردیس و همکاران (۲۰۰۴) به این نتیجه رسیدند که بین انگیزش درونی و تعهد ورزشی ارتباط مثبت وجود دارد (۲۲). ادموندز و همکاران (۲۰۰۷) نشان دادند بین انگیزش و تعهد ورزشی ارتباط مثبتی وجود دارد (۱۲). در تفسیر این یافته می‌توان گفت برای موفقیت در ورزشی مانند بوکس، ایجاد فضای ترغیبی یا انگیزشی مناسب که سبب شود بوکسورها احساس آرامش کنند ضروری به نظر می‌رسد. بنابراین برای کسب موفقیت و تمایل به پیشرفت تسلط بر مهارت‌های جدید و رسیدن به مدارج بالا به ارتباط، میل به روابط دوستانه با دیگران، تجربه صحنه‌های مختلف، تمایل به احساس شور و هیجان مربوط به خود ورزش، تمایل به احساس تسلط به خود، داشتن احساس وظیفه و مسئولیت‌پذیری و مواردی از این قبیل نیاز است. پس اگر فضای انگیزشی در ورزش بوکس

1. Zahariadis
2. Edmunds

دربگیرنده موارد ذکرشده باشد، نه تنها سبب پیشرفت و موفقیت ورزشی می شود، بلکه باعث می شود ورزشکار در چنین محیطی از مسئولیت پذیری و تعهد ورزشی بیشتری برخوردار شود.

در نهایت به دست اندرکاران و مربیان بوکس به خصوص کسانی که در زمینه کار با بوکسورهای نوجوان فعالیت دارند و حتی خود بوکسورهای نوجوان پیشنهادهای زیر ارائه می گردد: افزایش دانش و تجربه مربیان از طریق برگزاری کلاس های آموزشی، بهره گیری از فناوری جدید فیلم و وسایل کمک آموزشی و ...، افزایش فضای ترغیبی مناسب از طریق راهکارهایی مانند برگزاری مسابقه با حریفان مناسب، برگزاری جلسات با حضور بازیکن و مربی و والدین، استفاده از موسیقی حین گرم کردن، تمرینات متنوع، حرکات جدید و ...، همچنین برای افزایش تعهد و مسئولیت پذیری و رسیدن به موفقیت پیشنهاد می شود که بوکسورهای نوجوان ایران روحیات عدم ترس از شکست، تلاش برای افزایش قدرت، ثبات قدم داشتن، مسئولیت پذیر بودن، روحیه تیمی داشتن و ... را در دستور کار قرار دهند.

منابع و مآخذ

۱. آبیاری برایی، میثم؛ نژاد سجادی، سید احمد و شریفیان، اسماعیل (۱۳۹۴). "نقش رقابت طلبی در پیش بینی تعهد ورزشی بازیکنان لیگ برتر فوتبال بانوان کشور". پژوهش های معاصر در مدیریت ورزشی، ش ۹، ص ۹-۱.
۲. احمدی، مالک؛ نمازی زاده، مهدی و مختاری، پونه (۱۳۹۱). "جو انگیزشی ادراک شده، خشنودی از نیازهای روان شناختی و انگیزش خودمختاری در ورزش کودکان پسر". پژوهش در مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی، ش ۳، ص ۱۳۹-۱۲۵.
۳. الهی، علیرضا؛ پیمان فر، محمدحسن و محمدی، صابر (۱۳۹۲). "منابع قدرت مربیان و ارتباط آن با انسجام گروهی دانش آموزان ورزشکار ایرانی". مطالعات مدیریت ورزشی، ش ۱۸، ص ۱۷۴-۱۵۹.
۴. ایرجی نقندر، رامین؛ مشیری، کیوان و خبیری، محمد (۱۳۹۴). "تعیین معادلات ساختاری ارتباط بین جو انگیزشی مربیان با دستیابی به هدف فوتبالیست های باشگاه های استعدادیابی شهر مشهد". مطالعات مدیریت ورزشی، ش ۲۸، ص ۱۰۶-۸۹.
۵. پورقاز، عبدالوهاب و محمدی، امین (۱۳۹۰). "بررسی رابطه منابع قدرت مربیان با ویژگی های شخصیتی کارآفرینی کارکنان". پژوهش های مدیریت عمومی، ش ۱۲، ص ۱۳۰-۱۱۱.
۶. تهامی، گلاره؛ سجادی، سید نصراله؛ خبیری، محمد و الهی، علیرضا (۱۳۸۹). "رابطه بین سبک رهبری و منبع قدرت مربیان تیم های لیگ برتر والیبال کشور از دیدگاه بازیکنان". نشریه مدیریت ورزشی، ش ۷، ص ۴۲-۲۵.
۷. زردشتیان، شیرین؛ نوروزی سید حسینی، رسول و آزادی، آزاده (۱۳۹۱). "اثر سبک های رهبری مربیان بر جو انگیزشی و اهداف پیشرفت بازیکنان لیگ برتر بسکتبال زنان ایران". نشریه مدیریت ورزشی، ش ۱۲، ص ۱۹۹-۱۷۹.

۸. ضمیری کامل، علی؛ سلیمانی، مجید و ایزدی مهر، اعظم (۱۳۹۳). "اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر موفقیت ورزشکاران استان همدان در راهیابی به تیم ملی". پژوهش‌های معاصر در مدیریت ورزشی، ش ۸، ص ۱۱۲-۱۰۳.
۹. مرادی، حدیث؛ کوزه‌چیان، هاشم و احسانی، محمد (۱۳۹۳). "ارتباط انگاشت منابع قدرت مربیان با تعهد ورزشی بازیکنان و نقش تعدیل‌کننده سن و سابقه ورزشی". مطالعات مدیریت ورزشی، ش ۲۶، ص ۲۱۶-۲۰۱.
10. De Bosscher, V., De Knop, P., Van Battenberg, M. (2009). "An analysis of homogeneity and heterogeneity of elite sports systems in six nations". *International Journal of Sports Marketing and Sponsorship*, 3, pp: 111-131.
11. Dunham, R. B. (2002). "Individual and organizational strategies for coping with organizational power". *Academy of Management Journal*, 21, pp: 50- 66.
12. Edmunds, J., Ntoumanis, N., Duda, J. L. (2007). "Perceived autonomy support and psychological need satisfaction as key psychological constructs in the exercise domain". In: M. Haggar & N. L. D. Chatzisarantis (Eds.). *Self-Determination in Exercise and Sport*. Champaign, IL: Human Kinetics, pp: 35-51.
13. Ehsani, M., Motaghi Shahri, M. H., Noroozi, R., Gholampoyr, E. (2013). "The relationship between perceived power sources of coaches and satisfaction of Iranian elite judokas". *International Journal of Sport Studies*, 3, pp: 292-298.
14. Gould, D., Whitley, M. A. (2009). "Sources and consequences of athletic burnout among college athletes". *Journal of Intercollegiate Sports*, 2, pp: 16- 30.
15. Keegan, R., Spray, Ch., Harwood, Ch., Lavelllee, D. (2010). "The motivational atmosphere in youth sport: coach, parent, and peer influences on motivation in specializing sport participants". *Journal of Applied Sport Psychology*, 22, pp: 87- 105.
16. Roberts, G. G., Tshire, D. C., Balague, G. (1998). "Achievement goals in sport: the development and validation of the perception of success questionnaire". *Journal of Sports Science*, 16, pp: 337-347.
17. Scanlan, T. K., Carpenter, P. J., Schmidt, G. W., Simons, J. P., Keeler, B. (1993). "The sport commitment model: Development for the youth-sport domain". *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 1, pp: 16-38.
18. Seifriz, J. J., Duda, J. L., Chi, L. (1992). "The relationship of perceived motivational climate to intrinsic motivations and beliefs about success in basketball". *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 14, pp: 375-391.
19. Sussman, L., Deep, S. (1989). "COMEX: The communicative experience in human relations". Ohio: South-Western Publishing Co., pp: 22-119.
20. Thomson, E., Lamb, K., Nicholas, C. (2013). "The development of a reliable amateur boxing performance analysis template". *Journal of Sports Sciences*, 5, pp: 516-528.
21. Todorovich, J. R., Curtner-Smith, M. D. (2002). "Influence of the physical education classroom motivational climate on sixth grade students' task and ego orientations". *European Physical Education Review*, 2, pp: 119-138.
22. Zahariadis, P., Tsorbatzoudis, H., Alexandris, K. (2004). "Self-determination in sport commitment". *Journal of Perceptual and Motor Skills*, 2, pp: 405-420.